

**MINISTER
TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ**

Warszawa, dnia 10 sierpnia 2012 r.

BOII-1ab-772-27-1204/12

L.dz.: KO/12/03258

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), zwanej dalej „*kpa*”, oraz art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą*”, po rozpatrzeniu odwołań Pani Celiny Zowczak, Pana Stanisława Kotowskiego, Pani Małgorzaty Pitus, Pana Jerzego Pitus, Pana Pawła Bartosza Pitus, od decyzji Wojewody Mazowieckiego Nr 3/2012 z dnia 31 stycznia 2012 r., znak: WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na realizacji inwestycji drogowej pod nazwą: rozbudowa drogi krajowej nr 61 na odcinku III o długości 1635 m (stary od km 20 + 390 do km 22 + 025) od km 23 + 748 do 25 + 383 – przejście przez Legionowo wraz z budową zjazdu na odcinku II,

I. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji:

- znajdujący się na stronie 2, w wierszu pierwszym, zapis:

„Nadaję niniejszej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności”

- znajdujący się na stronie 9, w wierszu 36 -39 zapis:

„Termin wydania nieruchomości. Odstępuję od ustalenia terminu wydania nieruchomości, w związku z nadaniem przedmiotowej decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygoru natychmiastowej wykonalności.”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowego zapisu:

„Działając na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194, z późn. zm.), określam termin wydania nieruchomości na 120 dzień od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

Jednocześnie, działając na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, nadaję niniejszej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Wobec powyższego, decyzja niniejsza:

- zobowiązuje do niezwłocznego wydania nieruchomości,
- uprawnia do faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi,
- uprawnia do rozpoczęcia robót budowlanych.”

II. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 1 w wierszach 32-40 zapis:

„Nr działek przeznaczone pod przebudowę urządzeń infrastruktury technicznej i dróg innej kategorii, nie wchodzące w skład projektowanego pasa drogowego:

Legionowo: obręb 13: 1/3, 1/4, 3/1, 3/2, 3/3, 4/1, 37/2; obręb 16: 1/14, 2, 3, 4, 5, 6/1, 6/2, 7, 8, 9, 27, 28/1; obręb 17: 1, 8, 9, 10, 18, 19, 20, 21/1, 22, 62/1, 63/4, 64; obręb 21: 1/6, 1/10, 1/24, 3, 4/1; obręb 63: 1/31, 1/59, 1/60, 1/71, 1/101, 1/105, 1/112, 1/558, 1/760, 1/791, 1/800, 1/801,

Gmina Wieliszew wieś Michałów Reginów obręb 19: 102, 104, 105/1, 106/4, 106/5, 118/1, 118/3, 118/4, 126/8, 126/9, 193, 195/4, 195/5, 195/7, 195/10, 195/11, 195/12, 356, 369, 370, 1098, 1099/2,

Gmina Nieporęt wieś Stanisławów Drugi obręb 14: 17/7, 18, 115.”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowego zapisu:

„Nr działek przeznaczone pod przebudowę urządzeń infrastruktury technicznej i dróg innej kategorii, nie wchodzące w skład projektowanego pasa drogowego (tłustym drukiem - numery działek przeznaczone pod przebudowę):

Legionowo: obręb 13: **1/3, 1/4, 3/1, 3/2, 3/3, 4/1 (4/6,4/7), 37/2 (37/8, 37/9)**; obręb 16: **1/14, 2, 3, 4, 5, 6/1, 6/2, 7, 8, 9 (9/3, 9/4), 27, 28/1 (28/7,28/8)**; obręb 17: **1 (1/3,1/4), 8, 9,**

10, 18, 19, 20, 21/1, 22, 62/1 (62/5,62/6), 63/4, 64; obręb 21: 1/6, 1/10 (1/26, 1/27), 1/24, 3 (3/4, 3/5), 4/1; obręb 63: 1/31 (1/809, 1/810), 1/59 (1/811, 1/812, 1/813), 1/60 (1/814,1/815, 1/816, 1/817), 1/71 (1/818, 1/819), 1/101 (1/820, 1/821), 1/105, 1/112 (1/822, 1/823, 1/824, 1/825), 1/558, 1/760 (1/826, 1/827, 1/828), 1/791, 1/800, 1/801 (1/829, 1/830, 1/831),

Gmina Wieliszew wieś Michałów Reginów obręb 19: 102 (102/3,102/4), 104 (104/3,104/4), 105/1 (105/5, 105/6), 106/4 (106/12,106/13), 106/5 (106/14, 106/15), 118/1 (118/9, 118/10), 118/3 (118/11, 118/12), 118/4, 126/8, 126/9, 193, 195/4 (195/18, 195/19), 195/5 (195/20, 195/21), 195/7, 195/10, 195/11, 195/12, 356 (356/3, 356/4), 369 (369/4, 369/5), 370 (370/4, 370/5), 1098, 1099/2,

Gmina Nieporęt wieś Stanisławów Drugi obręb 14: 17/7, 18, 115.”

III. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdującą się na stronach 3-5 tabelę przedstawiającą działki, na których dokonana zostanie przebudowa istniejącej sieci uzbrojenia terenu oraz przebudowy dróg innej kategorii

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia, nowej tabeli przedstawiającej działki, na których dokonana zostanie przebudowa istniejącej sieci uzbrojenia terenu oraz przebudowa dróg innej kategorii

Lp	Nr obrębu	Nr działki	numery działek po podziale, wytluszczone - przeznaczone pod przebudowę
Legionowo			
1	13	1/3	
2		1/4	
3		3/1	
4		3/2	
5		3/3	
6		4/1	(4/6,4/7)
7		37/2	(37/8,37/9)
8	16	1/14	
9		2	

10		3	
11		4	
12		5	
13		6/1	
14		6/2	
15		7	
16		8	
17		9	(9/3,9/4)
18		27	
19		28/1	(28/7, 28/8)
20	17	1	(1/3, 1/4)
21		8	
22		9	
23		10	
24		18	
25		19	
26		20	
27		21/1	
28		22	
29		62/1	(62/5,62/6)
30		63/4	
31		64	
32	21	1/6	
33		1/10	(1/26, 1/27)
34		1/24	
35		3	(3/4, 3/5)
36		4/1	
37	63	1/31	(1/809,1/810)
38		1/59	(1/811,1/812,1/813),
39		1/60	(1/814,1/815,1/816,1/817)
40		1/71	1/818,1/819
41		1/101	1/820,1/821
42		1/105	

43		1/112	1/822,1/823,1/824,1/825)
44		1/558	
45		1/760	1/826,1/827,1/828
46		1/791	
47		1/800	
48		1/801	1/829,1/830,1/831
gmina Wieliszew wieś Michałów Reginów			
49	19	102	102/3,102/4
50		104	104/3,104/4
51		105/1	105/5,105/6
52		106/4	106/12,106/13
53		106/5	106/14,106/15
54		118/1	118/9,118/10
55		118/3	118/11,118/12
56		118/4	
57		126/8	
58		126/9	
59		193	
60		195/4	195/18,195/19
61		195/5	195/20,195/21
62		195/7	
63		195/10	
64		195/11	
65		195/12	
66		356	356/3,356/4
67		369	369/4,369/5
68		370	370/4,370/5
69		1098	
70		1099/2	
gmina Nieporęt Wieś Stanisławów Drugi			
71	14	17/7	
72		18	
73		115	

IV. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

Uzasadnienie

Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Pana Stanisława Dmuchowskiego – Zastępcę Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Warszawie, zwany dalej „*inwestorem*”, działając na podstawie art.11a ust. 1 *ustawy* wystąpił do Wojewody Mazowieckiego z wnioskiem z dnia 28 października 2010 r. (data wpływu do Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie – 29 października 2010 r.), znak: GDDKiA O/WA-P.2.5.ms/4111/61/10-01/89/2010, o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn. „Rozbudowa drogi krajowej Nr 61 na odcinku III o długości 1635 m (stary od km 20+390 do km 22+025) od km 23+748 do km 25+383 – przejście przez Legionowo” wraz z przebudową dróg innej kategorii i przebudową istniejącej sieci uzbrojenia terenu.

Inwestor wniósł także o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, mając na uwadze ważny interes społeczny. W uzasadnieniu powyższego wniosku *inwestor* wskazał, iż droga krajowa nr 61 Warszawa – Ostrołęka – Augustów, w ciągu której zlokalizowany jest odcinek przejścia przez miasto Legionowo, jest ważną drogą łączącą województwo mazowieckie z województwem podlaskim. Podniósł również, iż jej przebieg łączy regiony Polski o zróżnicowanym poziomie rozwoju gospodarczego, przyczyniając się do jego wyrównania, a także pełni rolę ważnego szlaku turystycznego prowadzącego na Pojezierze Mazurskie. *Inwestor* podkreślił także, że już w 2000 r. w koncepcji Programowej dla przebudowy drogi nr 61 na odcinku przejścia przez miasto Legionowo (BPRW 2000) stwierdzono, że droga ta „pracuje na granicy przepustowości” i konieczna staje się budowa drugiej jezdni. Ponadto, natężenie ruchu pojazdów przejeżdżających drogą krajową nr 61 nie pozostaje bez wpływu na bezpieczeństwo jego uczestników. Na przedmiotowym odcinku III przejścia ww. drogi przez miasto Legionowo w latach 2000 – 2009 doszło do 30 zdarzeń drogowych. Mając na uwadze powyższe, Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Warszawie, w ramach kolejnego etapu inwestycji mającej na celu poprawę bezpieczeństwa ruchu kołowego, rowerowego i pieszego oraz warunków eksploatacyjnych, planuje zwiększenie jego nośności do kategorii ruchu KR5, budowę dróg dojazdowych wzdłuż drogi krajowej, obsługujących ruch lokalny i ograniczających punkty potencjalnych kolizji z pojazdami na drodze głównej, wykonanie

skoordynowanych sygnalizacji świetlnych, wydzielenie samodzielnych ciągów rowerowych bądź pieszko-rowerowych po północnej stronie DK61 oraz dostosowanie chodników na skrzyżowaniach do potrzeb osób niepełnosprawnych. Ponadto, *inwestor* wskazał, iż efektem przebudowy drogi będzie także zmniejszenie uciążliwości związanych z hałasem, na ww. trasie komunikacyjnej, dzięki budowie ekranów dźwiękochłonnych.

Po wstępnym skontrolowaniu kompletności złożonego przez *inwestora* wniosku stwierdzono w nim braki formalne. W związku z powyższym, Wojewoda Mazowiecki, pismem z dnia 5 listopada 2010 r., znak: WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10, wezwał *inwestora* do uzupełnienia braków we wniosku oraz przedłożenia określonych dokumentów.

Inwestor zadośćuczynił ww. wezwaniu, składając skorygowany wniosek przy piśmie z dnia 19 listopada 2010 r. wraz z odpowiednio uzupełnioną dokumentacją.

Pismem z dnia 23 listopada 2010 r., znak: WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10, Wojewoda Mazowiecki zawiadomił wnioskodawcę, właścicieli oraz użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji. Pozostałe strony zostały powiadomione o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczeń.

Wniosek o wydanie decyzji dla przedmiotowej inwestycji zawierał również, zgodnie z art. 88 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku”, wniosek o przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. *Inwestor* dołączył do pisma z dnia 19 listopada 2010 r., znak: GDDKiA O/WA-P.2.5.ms/4111/61/10-01/101/2010, uzupełniającego wniosek z dnia 28 października 2010 r., raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko pn.: „Rozbudowa drogi krajowej nr 61 Warszawa-Ostrołęka na odcinku przejścia przez m. Legionowo, odcinek III o długości 1635 m od km 23+748 do km 25+383 (stary km: od 20+390 do 22+025) wraz z budowa zjazdu na odcinku II”.

W związku z powyższym, Wojewoda Mazowiecki pismem z dnia 24 listopada 2010 r., znak: WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10, zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Ponadto organ I instancji, działając na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 *kpa* oraz art. 82 ust. 2 w związku z art. 82 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.), postanowieniem z dnia 24 listopada 2010 r., znak:

WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10 zawiesił postępowanie w przedmiotowej sprawie do czasu zakończenia przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem z dnia 7 grudnia 2010 r., znak RDOŚ-14-WOOŚ-II-DB-6613-509/10, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, działając na podstawie art. 90 ust. 2 pkt 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, wystąpił do Wojewody Mazowieckiego o zapewnienie, zgodnie z art. 33-36 i art. 38 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, możliwości udziału społeczeństwa w przedmiotowej sprawie.

Pismem z dnia 7 stycznia 2011 r., znak: 162/V/11, Szef Stołecznego Zarządu Infrastruktury poinformował Wojewodę Mazowieckiego, iż wśród działek przeznaczonych pod planowaną inwestycję znajdują się działki stanowiące własność Skarbu Państwa w trwałym Zarządzie Ministerstwa Obrony Narodowej, reprezentowanego przez Stołeczny Zarząd Infrastruktury. Jednocześnie wskazał, iż po uzyskaniu opinii bezpośredniego użytkownika wojskowego działki nr ewid. 2/11 oraz 2/74 wystąpi do właściwych organów resortu obrony narodowej o zajęcie stanowiska w omawianej sprawie i uzyskanie zgody Ministra Obrony Narodowej.

W związku z powyższym, Wojewoda Mazowiecki pismami z dnia 19 stycznia 2011 r., znak: WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10 przesłał ww. pismo Szefa Stołecznego Zarządu Infrastruktury do Wydziału Geodezji Starostwa Powiatowego w Legionowie, *inwestora* oraz ARCADIS Sp. z o.o. celem wyjaśnienia zaistniałej sytuacji.

Dnia 21 stycznia 2011 r. w Urzędzie Miasta Legionowo odbyła się rozprawa administracyjna otwarta dla społeczeństwa, której celem było zapoznanie społeczeństwa z zakresem oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz zastosowanymi rozwiązaniami, mającymi na celu skuteczne zabezpieczenie terenów sąsiednich przed jej negatywnym oddziaływaniem. Z przedmiotowej rozprawy administracyjnej sporządzony został protokół znak: WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10, podpisany przez uczestników rozprawy zgodnie z załącznikiem.

Przy piśmie z dnia 24 stycznia 2011 r., znak: WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10, na podstawie art. 90 ust. 3 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, Wojewoda Mazowiecki przekazał Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Warszawie protokół z ww. rozprawy administracyjnej.

W piśmie z dnia 31 stycznia 2011 r., znak: WSzW-393/11 Szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Warszawie zaopiniował planowaną inwestycję pod kątem zgodności jej przebiegu z potrzebami obronności i bezpieczeństwa państwa.

W piśmie z dnia 9 lutego 2010 r., znak: ZNS.714-2090-3/10/11.PN, Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Warszawie pozytywnie zaopiniował przedmiotowe przedsięwzięcie.

Postanowieniem z dnia 21 marca 2011 r., znak: WOOS-II.4200.16.2011.DŚ, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie uzgodnił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

W związku z powyższym, postanowieniem z dnia 23 marca 2011 r., znak: WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10 Wojewoda Mazowiecki, zgodnie z art. 97 § 2 *kpa*, podjął zawieszony postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. O powyższym strona postępowania została poinformowana w trybie obwieszczeń. Następnie, pismem z dnia 24 marca 2011 r., znak: GDDKiA O/WA-P.2.5.ms/4111/61/10-01/22/2011 *inwestor* wystąpił do Wojewody Mazowieckiego o zawieszenie przedmiotowego postępowania w trybie art. 98 § 1 *kpa*.

W związku z powyższym, postanowieniem z dnia 29 marca 2011 r., znak: WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10 Wojewoda Mazowiecki zawiesił przedmiotowe postępowanie. O powyższym strona postępowania została poinformowana w trybie obwieszczeń.

Postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2011 r., znak: WOOS-II.4200.16.2011.DŚ Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, na podstawie art. 113 § 1 *kpa*, sprostował oczywistą omyłkę w postanowieniu z dnia 21 marca 2011 r., znak: WOOS-II.4200.16.2011.DŚ, uzgadniając warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Pismem z dnia 24 listopada 2011 r., znak: GDDKiA O/WA-P.2.5.ms/4111/61/10-01/60/2011, *inwestor* poinformował Wojewodę Mazowieckiego o uzgodnieniu okoliczności wskazanych w piśmie z dnia 7 stycznia 2011 r., znak: 162/V/11 Szefa Stołecznego Zarządu Infrastruktury. W załączeniu *inwestor* przedłożył kopię postanowienia Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Warszawie z dnia 18 października 2011 r., uzgadniającego bez zastrzeżeń projekt rozbudowy drogi krajowej nr 61 na omawianym odcinku.

Ponadto, pismem z dnia 24 listopada 2011 r., znak: GDDKiA O/WA-P.2.5.ms/4111/61/10-01/61/2011, *inwestor*, na podstawie art. 97 § 2 *kpa* wniósł do organu I instancji o podjęcie przedmiotowego postępowania.

W związku z powyższym, postanowieniem z dnia 30 listopada 2011 r., znak: WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10 Wojewoda Mazowiecki podjął zawieszony postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. O powyższym strona postępowania została poinformowana w trybie obwieszczeń. Uznając, że zebrany materiał dowodowy w sprawie pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda

Mazowiecki na podstawie art. 11a ust. 1, art. 11 f i art. 17 ust. 1 *ustawy* oraz art. 104 *kpa* wydał w dniu 31 stycznia 2012 r. decyzję Nr 3/2012, znak: WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10 o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla inwestycji: „rozbudowa drogi krajowej nr 61 n odcinku III o długości 1635m (stary od km 20+390 do km 22+025) od km 23+748 do km 25+383 – przejście przez Legionowo wraz z budową zjazdu na odcinku II”, nadając jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Od przedmiotowej decyzji odwołania do Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, zwanego dalej „*Ministrem*”, za pośrednictwem organu I instancji wnieśli: Pani Celina Zowczak, Pan Stanisław Kotowski, Pani Małgorzata Pitus, Pan Jerzy Pitus oraz Pan Paweł Bartosz Pitus.

Pani Celina Zowczak, nie wyraziła zgody na czasowe zajęcie działki nr 22 w obrębie 17, przeznaczonej pod przebudowę istniejącej sieci uzbrojenia terenu oraz przebudowę dróg innych kategorii. Skarżąca podnosi, iż proponowane zajęcie nieruchomości uniemożliwi poruszanie się po działce, gdyż przegrodzenie jej na dwie części uniemożliwi, jak twierdzi skarżąca, „dostanie się na jeden z końców działki”. Skarżąca wnioskuje jednocześnie o wyznaczenie innego terenu zajęcia nieruchomości.

Pan Stanisław Kotowski w piśmie skierowanym do Wojewody Mazowieckiego zatytułowanym „*Odpowiedź na zawiadomienie*” wyraża akceptację dla realizacji ww. inwestycji, zgłaszając gotowość do sprzedaży swojej części udziału w działce nr 1/59 (przed podziałem). Jednocześnie zarzuca ww. decyzji „*brak (...) danych takich jak metraż wydzielenia tego gruntu, brak wykresu, proponowanej ceny i ilości udziału*”. Ponadto stwierdza, że z zawiadomienia wystosowanego przez Wojewodę Mazowieckiego wynika, iż chodzi o całą działkę, na co nie wyraża zgody.

W piśmie z dnia 14 maja 2012 r. precyzującym zarzuty w związku z wystosowanym przez *Ministra* wezwaniem z dnia 27 kwietnia 2012 r., znak: BOII-1ab-772-27-663/12, skarżący podnosi, iż zawiadomienie o wydaniu decyzji stanowi, że cała działka nr 1/59 (przed podziałem) zostaje przeznaczona pod inwestycję, a z „*drugiego podziału*”, dotyczącego działek przeznaczonych pod przebudowę urządzeń infrastruktury technicznej i dróg innej kategorii wynika, iż cała działka zostaje przeznaczona pod przebudowę urządzeń infrastruktury technicznej i dróg innej kategorii, co według skarżącego jest nielogiczne, a samo zawiadomienie, w ocenie skarżącego, zostało sporządzone niewłaściwie. Skarżący podnosi, iż w zawiadomieniu powinny znajdować się następujące informacje: „*(...) działki 1/59 wydziela się grunt i nadaje się nr działek 1/811 o wymiarach i ilości gruntu w części północnej wg granic wymienić jakie i ile gruntu i zamienić ich na udziały i podać*

właścicielom lokali i podać wartość.” Skarżący stwierdza, iż brak ww. danych nie pozwala mu na „zajęcie stanowiska”. Skarżący podnosi, iż z niezrozumiałego zawiadomienia o wydanej decyzji nie można „wyciągnąć właściwej esencji prawnej”.

W dalszej części skarżący stwierdza, iż zgodnie z art. 26 *kpa* winien być wyznaczony pracownik do prowadzenia przedmiotowej sprawy. Ponadto podnosi, iż wojewoda niepotrzebnie skierował pismo skarżącego do *Ministra*, a sam nie udzielił na nie odpowiedzi, mimo iż termin na rozpatrzenie sprawy wynosi miesiąc. W związku z powyższym, Pan Kotowski wywodzi, iż Wojewoda Mazowiecki powinien postąpić zgodnie z art. 30 *kpa*. Nadto skarżący informuje *Ministra*, iż w zawiadomieniu wojewody umieszczone zostało błędne pouczenie (art. 112 *kpa*), w związku z czym, w ocenie skarżącego, powinno zostać sprostowane w trybie art. 113 *kpa*.

Pani Małgorzata Pitus, Pan Jerzy Pitus oraz Pan Paweł Bartosz Pitus wyrażają gotowość do wydania nieruchomości nr ewid. 4/6 pod realizację inwestycji, prosząc jednocześnie o nieinstalowanie na długości ich posesji ekranów akustycznych. Swoją prośbę uzasadniają prowadzoną działalnością gospodarczą, która po zainstalowaniu ekranów zostanie w znacznym stopniu utrudniona, co z kolei narazi skarżących na duże straty materialne. Odwołania Pani Celiny Zowczak, Pana Stanisława Kotowskiego, Pani Małgorzaty Pitus, Pana Jerzego Pitus oraz Pana Pawła Bartosza Pitus zostały wniesione w terminie.

Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej zważył co następuje.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych.

Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 *kpa*. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów *kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

Mając na względzie powyższe, w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego *Minister* ponownie rozpatrzył wniosek *inwestora* z dnia 28 października

2010 r. o wydanie przedmiotowej decyzji, skorygowany i uzupełniony pismem z dnia 19 listopada 2010 r., przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez organ I instancji, zbadał wydaną przez Wojewodę Mazowieckiego decyzję Nr 3/2012 z dnia 31 stycznia 2012 r., znak: WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla inwestycji: „rozbudowa drogi krajowej nr 61 n odcinku III o długości 1635m (stary od km 20+390 do km 22+025) od km 23+748 do km 25+383 – przejście przez Legionowo wraz z budową zjazdu na odcinku II” oraz rozpatrzył zarzuty podniesione w ww. odwołaniach.

Po dokonaniu analizy zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego, organ odwoławczy uznał, iż skorygowany i uzupełniony wniosek *inwestora* o wydanie przedmiotowej decyzji jest kompletny, tj. zawiera wszystkie elementy, o których mowa w art. 11d *ustawy*.

Przed złożeniem wniosku *inwestor*, zgodnie z art. 11b ust. 1 *ustawy*, uzyskał opinię:

- Zarządu Województwa Mazowieckiego z dnia 21 kwietnia 2010 r., znak; MBPR/W-ZPP-MH-4334-96/10,
- Zarządu Powiatu w Legionowie z dnia 16 kwietnia 2010 r., Uchwała Nr 48/2010,
- Prezydenta Miasta Legionowo z dnia 19 kwietnia 2010 r., znak: GK.55410-27/10,
- Wójta Gminy Wieliszew z dnia 12 kwietnia 2010 r., znak: IN/0718/161/2010
- Wójta Gminy Nieporęt z dnia 10 listopada 2010 r., znak: ZD.7040.99/2010,

Do wniosku załączono mapę w skali 1:500, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu, jak również załączono analizę powiązania przedmiotowej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziału nieruchomości (mapy w skali 1:500, 1:1000) wraz z wykazem zmian gruntowych oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu.

Ponadto, do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji drogowej, *inwestor* dołączył cztery egzemplarze projektu budowlanego wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 *ustawy* z dnia 7 lipca 1994 r. (Dz. U. z 2010 r. Nr 246, poz. 1623, z późn. zm.), zwanej dalej „*Prawem budowlanym*”. Zgodnie z art. 20 ust. 4 tej *ustawy*, do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Po dokonaniu analizy przedłożonego projektu budowlanego, *Minister* stwierdza, że jest on zgodny z art. 34 ust. 1 i ust. 2 *Prawa budowlanego* oraz z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1133, z późn. zm.).

Przedmiotowy projekt jest zgodny z decyzją Prezydenta Miasta Legionowa z dnia 28 kwietnia 2006 r., znak: RŚ. 7624-10/06 o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, zwaną dalej „*decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*”, a także postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 21 marca 2011 r., znak: WOOŚ-II.4200.16.2011.DŚ, w którym określono warunki i uzgodniono realizację przedmiotowego przedsięwzięcia drogowego.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 8 ustawy do wniosku *inwestor* załączył także opinię:

- Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie - postanowienie nr 228/P/20/10 z dnia 15 kwietnia 2010 r., znak: OZ-0213/83/10,
- Komendanta Wojewódzkiej Straży Pożarnej w Warszawie z dnia 29 kwietnia 2010 r., znak: WZ 5562/9/10.

Ponadto, pismem z dnia 30 marca 2010 r., znak: GDDKiA O/WA-P.2.5.ms/4111/61/10-01/40/2010, *inwestor* wystąpił do Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o wydanie opinii do wniosku. W ustawowym terminie 14 dni ww. organ nie wydał właściwej opinii, co w oparciu o art. 11d ust. 2 ustawy należało potraktować jako brak zastrzeżeń do wniosku.

Co do pozostałych opinii, wskazanych w art. 11d ust. 1 pkt 8 ustawy, należy zauważyć, iż *inwestor* nie miał obowiązku ich przedkładania, gdyż w obszarze projektowanej inwestycji nie znajdują się tereny, z których istnieniem ustawodawca wiąże skutek uzyskania stosownych uzgodnień. Planowana inwestycja zlokalizowana jest bowiem poza pasem technicznym i ochronnym morskich portów i przystani, jak również nie znajduje się w obszarze miejscowości uzdrowiskowych, terenów górniczych, gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w zarządzie Lasów Państwowych, a także nie znajduje się w obszarze linii kolejowych, co powoduje, że w przedmiotowej sprawie nie są wymagane opinie dyrektora właściwego urzędu morskiego, ministra właściwego do spraw zdrowia, właściwego organu nadzoru górniczego, dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych oraz właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej.

Do wniosku *inwestor* dołączył również decyzję Starosty Legionowskiego z dnia 26 kwietnia 2010 r., znak: ZŚ 6224-33/09, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych oraz szczególne korzystanie z wód.

Ponadto *inwestor* dołączył postanowienie Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Warszawie, z dnia 18 października 2011 r., w którym uzgodniono bez zastrzeżeń projekt przedmiotowej inwestycji.

Następnie, organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Mazowieckiego postępowanie w sprawie o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu II instancji Wojewoda Mazowiecki prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie z do składania wniosków, uwag i zastrzeżeń, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Po uprzednim wezwaniu *inwestora* pismem z dnia 5 listopada 2010 r., znak: WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10, do uzupełnienia braków we wniosku oraz w zakresie przedłożonych dokumentów, Wojewoda Mazowiecki zawiadomił wnioskodawcę, właścicieli oraz użytkowników wieczystych nieruchomości wskazanych we wniosku o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji.

Zgodnie z dyspozycją art. 11d ust. 5 ustawy, pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o jego wszczęciu w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim, urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi oraz na stronach internetowych tych gmin, a także w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające zamieszczenie obwieszczeń:

- na tablicy ogłoszeń Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie w dniach od 23 listopada 2010 r. do 8 grudnia 2010 r.,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Nieporęt w dniach od 26 listopada do 10 grudnia 2010 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Wieliszew w dniach od 26 listopada do 10 grudnia 2010 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Legionowo w dniach od 24 listopada do 8 grudnia 2010 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,

Ponadto, ww. obwieszczenie zostało opublikowane w prasie lokalnej „Tygodnik Ciechanowski” z dnia 28 grudnia 2010 r.

W przedmiotowych obwieszczeniach organ I instancji poinformował strony o miejscu, gdzie strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z dokumentacją dotyczącą inwestycji.

We wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji drogowej *inwestor* wystąpił również, na podstawie art. 88 ust. 1 pkt 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, o przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Ponadto, wnioskodawca dołączył do pisma z dnia 19 listopada 2010 r., znak: GDDKiA O/WA-P.2.5.ms/4111/61/10-01/101/2010, uzupełniającego wniosek z dnia 28 października 2010 r., odpowiedni Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko pn.: „Rozbudowa drogi krajowej nr 61 Warszawa-Ostrołęka na odcinku przejścia przez m. Legionowo, odcinek III o długości 1635 m od km 23+748 do km 25+383 (stary km: od 20+390 do 22+025) wraz z budową zjazdu na odcinku II”. W związku z powyższym, Wojewoda Mazowiecki pismem z dnia 24 listopada 2010 r., znak: WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10, zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Z uwagi na powyższe, postanowieniem z dnia 24 listopada 2010 r., znak: WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10, organ I instancji zawiesił postępowanie w sprawie wydania zezwolenia na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia do czasu uzgodnienia przez właściwy organ warunków jego realizacji.

O zawieszeniu postępowania w przedmiotowej sprawie organ I instancji poinformował strony postępowania w trybie obwieszczeń wywieszonych w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie w dniach od 24 listopada do 9 grudnia 2010 r., urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg inwestycji oraz na stronach internetowych tych urzędów tj. Urządzie Gminy Nieporęt w dniach od 26 listopada do 10 grudnia 2010 r., Urządzie Gminy Wieliszew w dniach od 26 listopada do 10 grudnia 2010 r., Urządzie Miasta Legionowo w dniach od 24 listopada do 8 grudnia 2010 r. Stosowne obwieszczenia ukazały się również w prasie lokalnej „Tygodnik Ciechanowski” w dniu 28 grudnia 2010 r.

Pismem z dnia 7 grudnia 2010 r., znak RDOŚ-14-WOOS-II-DB-6613-509/10, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, zgodnie z art. 90 ust. 2 pkt 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, wystąpił do Wojewody Mazowieckiego o zapewnienie zgodnie z art. 33-36 i art. 38 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, możliwości udziału społeczeństwa w przedmiotowej sprawie.

W związku z powyższym, strony postępowania zostały powiadomione o możliwości udziału w postępowaniu dotyczącym przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko, o sposobie składania uwag i wniosków oraz o miejscu, dacie i godzinie przeprowadzenia rozprawy administracyjnej, w trybie obwieszczeń, wywieszonych w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie w dniach od 21 grudnia 2010 r.

do 2 lutego 2011 r., urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg inwestycji oraz na stronach internetowych tych urzędów tj. Urzędzie Gminy Nieporęt w dniach od 22 grudnia 2010 r. do 1 lutego 2011 r., Urzędzie Gminy Wieliszew w dniach od 28 grudnia 2010 r. do 3 lutego 2011 r., Urzędzie Miasta Legionowo w dniach od 21 grudnia 2010 r. do 3 lutego 2011 r. Stosowne obwieszczenia ukazały się również w prasie lokalnej „Tygodnik Ciechanowski” w dniu 28 grudnia 2010 r.

Postanowieniem z dnia 21 marca 2011 r., znak: WOOŚ-II.4200.16.2011.DŚ, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie uzgodnił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

W związku z powyższym, postanowieniem z dnia 23 marca 2011 r., znak: WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10 Wojewoda Mazowiecki, zgodnie z art. 97 § 2 *kpa*, podjął zawieszony postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji. O powyższym strony postępowania zostały poinformowane w trybie obwieszczeń wywieszonych w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie w dniach od 30 marca do 14 kwietnia 2011 r., urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg inwestycji oraz na stronach internetowych tych urzędów tj. Urzędzie Gminy Nieporęt w dniach od 7 kwietnia do 22 kwietnia 2011 r., Urzędzie Gminy Wieliszew w dniach od 5 kwietnia do 19 kwietnia 2011 r., Urzędzie Miasta Legionowo w dniach od 4 kwietnia do 19 kwietnia 2011 r. Stosowne obwieszczenia ukazały się również w prasie lokalnej „TO i OWO Legionowo” w dniu 7 kwietnia – 13 kwietnia 2011 r.

Pismem z dnia 24 marca 2011 r., znak: GDDKiA O/WA-P.2.5.ms/4111/61/10-01/22/2011, *inwestor* wystąpił do Wojewody Mazowieckiego o zawieszenie przedmiotowego postępowania w trybie art. 98 § 1 *kpa*.

W związku z powyższym, postanowieniem z dnia 29 marca 2011 r., znak: WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10 Wojewoda Mazowiecki, zgodnie z art. 98 § 1 *kpa*, zawiesił przedmiotowe postępowanie. O powyższym strony postępowania zostały poinformowane w trybie obwieszczeń wywieszonych w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie w dniach od 30 marca do 14 kwietnia 2011 r., urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg inwestycji oraz na stronach internetowych tych urzędów tj. Urzędzie Gminy Nieporęt w dniach od 7 kwietnia do 22 kwietnia 2011 r., Urzędzie Gminy Wieliszew w dniach od 5 kwietnia do 19 kwietnia 2011 r., Urzędzie Miasta Legionowo w dniach od 4 kwietnia do 19 kwietnia 2011 r. Stosowne obwieszczenia ukazały się również w prasie lokalnej „TO i OWO Legionowo” w dniu 7 kwietnia- 13 kwietnia 2011 r.

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2011 r., znak: WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10 Wojewoda Mazowiecki, zgodnie z art. 97 § 2 *kpa*, podjął zawieszony postępowanie w sprawie wydania decyzji zezwalającej na realizację przedmiotowej inwestycji. O powyższym strona postępowania została poinformowana w trybie obwieszczeń wywieszonych w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie w dniach od 30 listopada do 15 grudnia 2011 r., urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg inwestycji oraz na stronach internetowych tych urzędów tj. Urzędzie Gminy Nieporęt w dniach od 5 grudnia do 19 grudnia 2011 r., Urzędzie Gminy Wieliszew w dniach od 7 grudnia do 20 grudnia 2011 r., Urzędzie Miasta Legionowo w dniach od 5 grudnia do 20 grudnia 2011 r. Stosowne obwieszczenia ukazały się również w prasie lokalnej „TO i OWO Legionowo” w dniu 8 grudnia - 14 grudnia 2011 r.

Uznając, że zebrany materiał dowodowy w sprawie pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Mazowiecki, na podstawie art. 11a ust. 1, art. 11 f i art. 17 ust. 1 *ustawy* oraz art. 104 *kpa*, wydał w dniu 31 stycznia 2012 r. decyzję Nr 3/2012, znak: WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10 o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla inwestycji: „rozbudowa drogi krajowej nr 61 n odcinku III o długości 1635m (stary od km 20+390 do km 22+025) od km 23+748 do km 25+383 – przejście przez Legionowo wraz z budową zjazdu na odcinku II”.

Jednocześnie Wojewoda Mazowiecki nadał przedmiotowej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności, uznając argumenty przedstawione przez *inwestora* we wniosku z dnia 28 października 2010 r.

Analizując powyższą decyzję Wojewody Mazowieckiego organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie zaznaczyć należy, że kontrolowana decyzja czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 *ustawy*, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie. Decyzja zawiera wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, określenie linii rozgraniczających teren inwestycji, a także zatwierdzenie podziału nieruchomości. Ponadto, na mocy przedmiotowego rozstrzygnięcia zatwierdzono projekt budowlany. W decyzji określono także nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa. Poza tym ustalono warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa, określono wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, a także szczegółowe warunki zabezpieczenia terenu budowy

i prowadzenia robót budowlanych, jak również szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 *ustawy*, Wojewoda Mazowiecki doręczył ww. decyzję wnioskodawcy. Pozostałe strony o wydaniu przedmiotowej decyzji zostały zawiadomione w drodze obwieszczeń umieszczonych:

- na tablicy ogłoszeń Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie w dniach od 16 do 30 kwietnia 2012 r.,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Nieporęt w dniach od 18 kwietnia do 4 maja 2012 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Wieliszew w dniach od 20 kwietnia do 7 maja 2012 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Legionowo w dniach od 18 kwietnia do 4 maja 2012 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,

Ponadto, ww. obwieszczenie zostało opublikowane w prasie lokalnej „TO i OWO Legionowo” z dnia 16 - 22 lutego 2012 r.

Dotychczasowych właścicieli nieruchomości objętych inwestycją oraz użytkowników wieczystych tych nieruchomości organ I instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomień wysłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości.

Organ odwoławczy, rozpatrując ponownie wnioski *inwestora*, uznał, że przebieg planowanej inwestycji został ustalony prawidłowo. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które *inwestor* przedstawił w załączonej do wniosku dokumentacji. Wynika z niej, że przedmiotowe przedsięwzięcie polegać będzie m.in. na rozbudowie drogi nr 61, a mianowicie na wybudowaniu drugiej jezdni, a także ograniczeniu dostępności do drogi głównej ze zjazdów bramowych dróg dojazdowych oraz likwidacji części istniejących skrzyżowań i włączeniu ich do dróg dojazdowych.

Analizując zaskarżoną decyzję Wojewody Mazowieckiego pod kątem spełnienia warunku określonego w art. 16 ust. 2 *ustawy*, *Minister* stwierdził, iż rozstrzygnięcie organu I instancji nie zawiera określenia terminu wydania nieruchomości objętych liniami rozgraniczającymi teren inwestycji. Należy zauważyć, iż Wojewoda Mazowiecki, po uwzględnieniu wniosku *inwestora*, na podstawie art. 17 ust. 1 *ustawy* nadał zaskarżonej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności, który w myśl ust. 3 pkt. 2, 3 i 4 ww. artykułu zobowiązuje do niezwłocznego wydania nieruchomości oraz uprawnia do faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi i rozpoczęcia robót budowlanych.

Stwierdzić należy jednakże, iż użycie w art. 16 ust. 2 ustawy sformułowania „*decyzja (...) określa (...)*” oznacza, iż wskazanie terminu, o którym mowa w tym przepisie jest obligatoryjne.

Wobec powyższego, w ocenie organu odwoławczego obowiązek zamieszczenia w sentencji decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zapisów w przedmiocie określenia terminu wydania nieruchomości istnieje niezależnie od faktu nadania temu rozstrzygnięciu rygoru natychmiastowej wykonalności. Należy bowiem stwierdzić, iż uzyskanie przez omawianą decyzję waloru ostateczności skutkuje ustaniem rygoru natychmiastowej wykonalności, wobec czego wykonanie tej decyzji wynika z faktu jej ostateczności, a nie przymiotu natychmiastowej wykonalności. Jakkolwiek wykonanie decyzji z rygiorem natychmiastowej wykonalności i następnie uzyskanie przez decyzję waloru ostateczności nie cofa skutków faktycznych wykonania tej decyzji w czasie obowiązywania rygoru natychmiastowej wykonalności (por. M. Wolanin *Ustawa o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych*. Komentarz. Warszawa 2010), to w przypadku nieobjęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi do dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej stała się ostateczna, konieczne staje się rozstrzygnięcie w przedmiocie określenia terminu wydania nieruchomości niezbędnych dla realizacji inwestycji.

W przedmiotowej sprawie, w przypadku nieobjęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi do dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej stała się ostateczna, zastosowanie znajdzie termin określony w niniejszej decyzji zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy.

W związku z powyższym, *Minister*, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, uchylił znajdujący się na stronie 2 w wierszu pierwszym zaskarżonej decyzji zapis: „*Nadaję niniejszej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności*”, orzekając w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejscu uchylenia, nowego zapisu: „*Działając na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194, z późn. zm.), określam termin wydania nieruchomości na 120 dzień od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.*

Jednocześnie, działając na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, nadaję niniejszej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Wobec powyższego, decyzja niniejsza:

- zobowiązuje do niezwłocznego wydania nieruchomości,
- uprawnia do faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi,
- uprawnia do rozpoczęcia robót budowlanych. ”

Ponadto, należy zauważyć, iż organ I instancji na stronie 1 decyzji, w wierszach 32-40, wskazał numery działek przeznaczonych pod przebudowę urządzeń infrastruktury technicznej i dróg innej kategorii, niewchodzące w skład projektowanego pasa drogowego. Jednakże w ww. wykazie organ zamieścił stare numery ewidencyjne działek, tzn. odnoszące się do działek sprzed podziału. Podkreślić należy, iż działkom, które w wyniku podziału w określonej części zostały przeznaczone pod inwestycję, a w pozostałej części zostały przy właścicielu nadane nowe numery ewidencyjne, zgodnie z tabelą znajdującą się na stronie 2 ww. rozstrzygnięcia, przedstawiającą działki (po podziale) przeznaczone pod drogę oraz pozostające przy dotychczasowym właścicielu, ze wskazaniem nowej ich numeracji. Powyższe nie znalazło zaś odzwierciedlenia w przedmiotowym zapisie na stronie 1 decyzji, określającym działki przeznaczone pod przebudowę infrastruktury. Zaznaczenia wymaga fakt, iż prawidłowe numery ewidencyjne działek po podziale, które pozostają przy właścicielu, a są niezbędne do dokonania przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu oraz przebudowy dróg innej kategorii zostały zamieszczone w tabeli na stronach 3 - 5 ww. rozstrzygnięcia Wojewody Mazowieckiego.

Mając powyższe na uwadze, *Minister* dokonał w punkcie II niniejszej decyzji korekty ww. zapisu poprzez wskazanie właściwych numerów działek przeznaczonych pod przebudowę urządzeń infrastruktury technicznej i dróg innej kategorii, nie wchodzących w skład projektowanego pasa drogowego.

Natomiast w pkt III sentencji niniejszej decyzji, *Minister*, uchylił znajdującą się na stronach 3-5 zaskarżonego rozstrzygnięcia tabelę przedstawiającą nieruchomości, na których dokonana zostanie przebudowa istniejącej sieci uzbrojenia terenu oraz przebudowa dróg innej i orzekł w tym zakresie, poprzez ustalenie w miejsce uchylenia, nowej tabeli, uzupełnionej o działki nr ewid. 27 obręb 16 oraz nr ewid. 1/791 obręb 63. Przedmiotowe działki wymienione zostały zarówno we wniosku *inwestora*, oznaczone na mapie z proponowanym przebiegiem drogi, przedstawiającej teren niezbędny dla obiektów budowlanych, w granicach terenu objętego wnioskiem, jak również wskazane na stronie 1 ww. decyzji organu I instancji. Wyżej wymienione działki nie zostały jednak przez organ I instancji uwzględnione w tabeli zamieszczonej na stronach 3-5, co stanowiło niedopatrzenie organu I instancji podlegające skorygowaniu przez *Ministra* w niniejszej decyzji.

Organ odwoławczy, dokonując powyższych rozstrzygnięć uznał, że nie naruszają one zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *kpa*, ponieważ zasadniczym rozstrzygnięciem decyzji Wojewody Mazowieckiego było ustalenie przebiegu linii rozgraniczających teren inwestycji, a te pozostają zgodne z wnioskiem *inwestora* oraz z decyzją organu I instancji.

Badając zgodność z prawem pozostałej części zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom *ustawy* oraz że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji poza częścią uchyloną i ustaloną w punkcie I, II i III sentencji niniejszej decyzji.

Odnosząc się do zarzutów przedstawionych przez Panią Celinę Zowczak, Pana Stanisława Kotowskiego, Panią Małgorzatę Pitus, Pana Jerzego Pitus, Pana Pawła Bartosza Pitus opisanych na stronach 10-11 niniejszej decyzji, *Minister* zważył, co następuje.

Ze względu na podniesione przez skarżących zarzuty, dotyczące zmiany terenu zajęcia nieruchomości Pani Zowczak oraz prośby o nieinstalowanie na terenie posesji Pani Małgorzaty Pitus, Jerzego Pitus, Pawła Bartosza Pitus ekranów akustycznych związanych z przedmiotową inwestycją, w trakcie niniejszego postępowania odwoławczego *Minister*, mając na uwadze art. 7 i 77 § 1 *kpa*, pismem z dnia 28 marca 2012 r., znak: BOII-14ch-772-27-503/12, wezwał *inwestora* do ustosunkowania się do zagadnień poruszonych przez odwołujące się strony.

W odpowiedzi na wezwanie z dnia 28 marca 2012 r. *inwestor* pismem z dnia 13 kwietnia 2012 r., znak: GDDKiA O/WA-P.2.5.ms/4111/61/10-01/32/2012, ustosunkował się do zarzutów Pani Celinę Zowczak oraz prośby Pani Małgorzaty Pitus, Pana Jerzego Pitus, Pawła Bartosza Pitus.

Powyższe stanowisko *inwestora* *Minister*, działając w oparciu o art. 9, przesłał ww. skarżącym przy piśmie z dnia 7 maja 2012 r., znak: BOII-1ab-772-27-701/12, informując o przysługującym stronom, zgodnie z art. 10 *kpa*, prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Skarżący z powyższego uprawnienia nie skorzystali.

Odnosząc się do zawartego w odwołaniu Pani Celinę Zowczak wniosku o „inne wyznaczenie terenu” pod czasowe zajęcie nieruchomości, wskazać należy, że organy orzekające w sprawach decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowych nie są uprawnione do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji drogowej, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań projektowych. To *inwestor* samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-

wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości. Przepisy ustawy nie zobowiązują *inwestora* do przedstawiania różnych wariantów przebiegu planowanej inwestycji, stąd też ocena organów ogranicza się wyłącznie do zgodności z prawem takiego wariantu, jaki przedstawił wnioskodawca (vide: wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2011 r., sygn. akt II SA/Wa 561/11, z dnia 14 maja 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1722/09 oraz wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK/2416/10 oraz dnia 11 października 2010 r., sygn. akt II OSK 1688/11).

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 i 3 *ustawy* to *inwestor* we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz o wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziału nieruchomości. Zarówno wojewoda, jak i organ odwoławczy mogą działać tylko w granicach tego wniosku i nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji. Ocenie dokonanej przez organy I i II instancji może podlegać jedynie zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, bowiem stosownie do przepisu art. 11e *ustawy* nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami.

Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, zakreślającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Należy zaznaczyć, iż skoro ustawodawca precyzyjnie określił zakres wniosku składanego przez *inwestora* drogi publicznej, to porównując jego zawartość (wraz z załącznikami) z ustawowo wyznaczoną treścią orzeczniczą decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, określonej w art. 11f ust. 1 *ustawy*, godzi się zauważyć, że organy orzekające nie mogą modyfikować ustaleń i parametrów zawartych we wniosku o wydanie ww. decyzji, jeżeli nie wynika to z wiążących organ przepisów prawa.

Organy wydające decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej są uprawnione jedynie do oceny prawnej całości przedsięwzięcia inwestycyjnego

i dokumentacji przedłożonej przez wnioskodawcę. Tylko bowiem stwierdzenie przez organ, iż kształt inwestycji w wersji zgłoszonej we wniosku narusza normę wynikającą z określonych przepisów prawa, zobowiązuje ten organ do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w wersji wnioskowanej przez zarządcę drogi publicznej (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lutego 2012 r., sygn. akt VII SA/Wa 1854/11, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 stycznia 2011 r., sygn. akt II OSK 2416/10, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 lutego 2011 r. sygn. akt. II SA/Wr 70710, oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2011 r. sygn. akt: IV SA/Wa 561/11).

Organ odwoławczy za racjonalne uznał stanowisko *inwestora* zawarte w piśmie z dnia z dnia 13 kwietnia 2012 r. *Inwestor* stwierdził, iż obszar zaznaczony w projekcie czarną, pogrubioną, przerywaną linią jest terenem niezbędnym do przebudowy urządzeń infrastruktury technicznej, poza liniami rozgraniczającymi inwestycję drogową. Stanowią one teren przeznaczony pod czasowe zajęcie, spowodowane koniecznością przebudowy dotychczas istniejącej infrastruktury technicznej. W przypadku posesji Pani Zowczak o nr ewid. 22 obręb 17 Legionowo, zajęty teren o obszarze 24 m² stanowi obszar niezbędny do przebudowy napowietrznej linii energetycznej niskiego napięcia, stanowiącej przyłącze posesji na ul. Długa 2 do sieci energetycznej, a jest spowodowane przesunięciem słupa energetycznego przy ul. Warszawskiej o około 1 m. *Inwestor* stwierdził, iż przebudowa będzie polegała na zainstalowaniu nowego przewodu napowietrznego w miejsce dotychczasowego. Jednocześnie *inwestor* poinformował, iż wykonawca przebudowy dokona niezbędnych prac w wyznaczonym pasie terenu, po czym doprowadzi go do stanu pierwotnego. Ponadto *inwestor* poinformował, iż czas zajęcia terenu oszacuje wykonawca, jednak czas ten nie powinien przekroczyć 7 dni. Wobec powyższego należy stwierdzić, iż brak jest racjonalnych argumentów uzasadniających uwzględnienie wysuniętego przez skarżącą żądania, dotyczącego zmiany wyznaczonego terenu pod czasowe zajęcie.

Odnosząc się do zawartego w odwołaniu Pani Małgorzaty Pitus, Pana Jerzego Pitus oraz Pana Pawła Bartosza Pitus wniosku o nieinstalowanie na terenie ich posesji ekranów akustycznych, związanych z przedmiotową inwestycją, wskazać należy, jak to już zostało wyjaśnione powyżej, iż organy orzekające w sprawach decyzji ZRID w procesie inwestycyjnym są zobowiązane wyłącznie do oceny wnioskowanego zamierzenia pod względem zgodności z przepisami prawa, nie są zaś uprawnione do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji drogowej, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań projektowych.

Co zaś się tyczy zarzutów dotyczących posadowienia ekranów akustycznych, należy zauważyć, iż ustalenia w ww. kwestii zostały przeprowadzone w postępowaniu dotyczącym wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, które to rozstrzygnięcie stanowiło niezbędny element wniosku o wydanie skarżonej decyzji, jak również w postępowaniu w sprawie ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Należy zauważyć, iż organy orzekające w sprawach decyzji ZRID nie są właściwe do oceny prawidłowości postępowania zakończonego wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Kompetencja w tym zakresie przysługuje organom wskazanym w *ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku*. Zarówno Wojewoda Mazowiecki, jak i *Minister* związani są postanowieniami przedłożonej wraz z wnioskiem *inwestora decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*. Powyższa decyzja jest ostateczna i nie została wyeliminowana z obrotu prawnego w trybie kontroli sądowoadministracyjnej. *Minister* nie może więc w niniejszym postępowaniu dokonywać oceny legalności *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*, skoro jest to odrębny akt administracyjny, podlegający odrębnemu zaskarżeniu. Z powyższego względu zarzuty skarżących dotyczące tego rozstrzygnięcia nie mogą zostać rozpatrzone w ramach kontroli decyzji o ustaleniu lokalizacji przedmiotowej inwestycji drogowej. Podkreślić również należy, iż wynik postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest wiążący dla organu prowadzącego postępowanie w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej i nie może być przez ten organ samodzielnie weryfikowany (vide: wyrok WSA w Warszawie z dnia 29 grudnia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1163/11).

Postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie wyraźnie wskazuje lokalizację ekranów akustycznych i w tym przypadku jest to ekran na odcinku realizacyjnym 1 + 020 do km 1 + 224 DK 61 o wysokości 4 m, po stronie prawej. Ze zgromadzonej w niniejszej sprawie dokumentacji wynika, iż zaprojektowany na wysokości posesji skarżących ekran, posiada konstrukcję mieszaną tj. do wysokości 2 m – pochłaniającą, nieprzezroczystą oraz 2m – odbijającą, przezroczystą. Ponadto *inwestor* w piśmie z dnia 13 kwietnia 2012 r. zauważył, iż dołożył wszelkich starań, aby na etapie przed wydaniem decyzji mieszkańcy Legionowa mieli wpływ na ostateczny kształt rozwiązań projektowych, spełniających zróżnicowane oczekiwania mieszkańców. *Inwestor* zaznaczył, iż mając przede wszystkim na uwadze ważny interes społeczny, wniósł o przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, zgodnie z art. 88 ust. 1 pkt 1

ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku. Wojewoda Mazowiecki zgodnie z wnioskiem *inwestora* w trakcie trwającego postępowania zawiadomił strony, o rozprawie administracyjnej, otwartej dla społeczeństwa, na której można było zapoznać się z projektem oraz zgłaszać uwagi do elementów środowiskowych zawartych w opracowaniu. Zawiadomienie nastąpiło w zwyczajowy sposób tj. w drodze publicznych obwieszczeń. Rozprawa administracyjna odbyła się w dniu 21 stycznia 2011 r. o godzinie 15.00 w siedzibie Urzędu Miasta Legionowo. Do projektu zgłoszono szereg uwag, między innymi dotyczących ekranów akustycznych. Z rozprawy spisany został protokół, który stał się podstawą do uzgodnienia przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, postanowieniem z dnia 21 marca 2011 r., znak: WOŚŚ-II.4200.16.2011.DŚ, przedmiotowego przedsięwzięcia – rozbudowy drogi krajowej nr 61 na przejściu przez Legionowo.

Zgodnie z art. 90 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*: „*Po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje postanowienie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia*”. Natomiast zgodnie z art. 92 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*: „*Postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1, wiąże organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18*”. Z powyższego jednoznacznie wynika, iż organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej na podstawie *ustawy*, jest związany postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w sprawie uzgodnienia realizacji przedsięwzięcia. Również organ odwoławczy nie ma kompetencji do zmiany uzgodnień zawartych w postanowieniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Wobec powyższego należy stwierdzić, iż brak jest podstaw prawnych do uwzględnienia wysuniętego przez skarżących wniosku o nie instalowanie na wysokości ich posesji ekranów akustycznych związanych z przedmiotową inwestycją.

Odnosząc się do zarzutów przedstawionych przez Pana Stanisława Kotowskiego, opisanych na stronach 10-11 niniejszej decyzji, *Minister* zważył, co następuje.

Zaznaczyć należy, iż zgodnie z art. 12 ust. 4 *ustawy nieruchomości lub ich części*, na których inwestycja zostanie zrealizowana, wskazane w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, stają się z mocy prawa, w odniesieniu do dróg krajowych, własnością Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna. Przejście własności tych nieruchomości, bądź ich części, nie wymaga zatem zgody dotychczasowego ich właściciela.

Ponadto, *ustawa* nie zobowiązuje *inwestora* do poprzedzenia wystąpienia z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na inwestycję drogową negocjacjami, których efektem byłoby nabycie nieruchomości planowanych do wykorzystania na cel budowy drogi w drodze umowy.

Nie oznacza to jednak, iż pozyskiwanie tych gruntów na cele inwestycyjne, określone *ustawą*, odbędzie się z pokrzywdzeniem ich właścicieli. Zgodnie z art. 12 ust. 4a *ustawy*, właścicielom przejmowanych nieruchomości będzie przysługiwało odszkodowanie, stanowiące konstytucyjnie określony równoważnik majątkowy odebranego prawa własności, które zostanie ustalone decyzją Wojewody Mazowieckiego w odrębnym postępowaniu. Zgodnie z art. 12 ust. 4b *ustawy* „Decyzję ustalającą wysokość odszkodowania wydaje się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna”. Należy zatem podkreślić, iż decyzja Wojewody Mazowieckiego Nr 3/2012 z dnia 31 stycznia 2012 r., znak: WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10, w momencie jej wydania nie była decyzją ostateczną, w związku z czym Wojewoda Mazowiecki nie mógł wydać decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Przymiot ostateczności będzie posiadać dopiero niniejsza decyzja *Ministra*, wydana w związku z zaskarżeniem przedmiotowej decyzji Wojewody Mazowieckiego.

Zważyć należy, iż ww. informacja o terminie wszczęcia postępowania odszkodowawczego, stanowiąca de facto przytoczenie treści art. 12 ust. 4b *ustawy*, została zamieszczona w zawiadomieniu z dnia 2 lutego 2012 r. o wydaniu przedmiotowej decyzji, które zostało wysłane właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych inwestycją na adresy wskazane w katastrze. Ponadto w ww. zawiadomieniu organ poinformował strony o miejscu, dokładnym adresie, dniach i godzinach, w których można zasięgnąć „wszelkich informacji dotyczących decyzji ustalających wysokości odszkodowań”.

Zatem stwierdzić należy, iż skarżący został prawidłowo poinformowany o trybie i terminie ustalenia odszkodowania za przejmowaną pod inwestycję nieruchomość.

Zaznaczyć należy, iż zgodnie z art. 11f ust. 3 *ustawy*, na organ orzekający, poza formami publicznego ogłoszenia o wydaniu decyzji, nałożono obowiązek pisemnego zawiadomienia dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości, którzy objęci zostali skutkami prawnymi decyzji. Właśnie takie zawiadomienie otrzymał m.in. Pan Stanisław Kotowski. Należy podkreślić, iż w przepisach *kpa* nie został zamieszczony zapis dotyczący formy tego zawiadomienia. W związku z czym, skutków prawnych zawiadomienia indywidualnego nie można określać na podstawie przepisów *kpa*. Nie można zatem przypisywać indywidualnemu zawiadomieniu skutków analogicznych do

tych, które zostały określone w art. 49 *kpa*, gdyż treść tego przepisu wskazuje na jego wyjątkowość stosowania tylko w powiązaniu z odrębną normą prawną określoną w odrębnym akcie prawnym, wskazującą na publiczną formę zawiadomienia o wydaniu decyzji. W treści tego przepisu nie wskazano na indywidualnie przesyłane zawiadomienia o fakcie wydania decyzji lub podjęcia innej czynności. Przepis art. 49 *kpa* nie stanowi samodzielnej podstawy prawnej do dokonania publicznych zawiadomień o wydaniu decyzji. Skutki określone w art. 49 *kpa* mogą być przypisane danej formie ogłoszenia decyzji tylko wtedy, gdy zostało to wyraźnie przewidziane w odrębnych wobec *kpa* przepisach obowiązującego prawa. W przepisach *ustawy* nie zostały przypisane omawianemu zawiadomieniu skutki zastępczego doręczenia decyzji, jak również nie zostało zamieszczone odesłanie w tym względzie do odpowiedniego stosowania wobec tego zawiadomienia art. 49 *kpa*. Nie można więc domniemywać, iż zawiadomienie indywidualne wywołuje skutek zastępczego doręczenia decyzji. (por. M. Wolanin Ustawa o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Komentarz. Warszawa 2010). W związku z powyższym należy stwierdzić, iż zawiadomienie indywidualne o wydaniu decyzji ma charakter jedynie informacyjny i nie można z faktu jego doręczenia wywodzić skutków procesowych doręczenia decyzji (por. M. Wolanin Ustawa o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Komentarz. Warszawa 2010).

Organ I instancji, zarówno w zawiadomieniu, jak i na stronie 1 inkryminowanej decyzji, podał numery działek przeznaczonych pod przebudowę urządzeń infrastruktury technicznej i dróg innej kategorii, niewchodzących w skład projektowanego pasa drogowego, nie uwzględniając wszak nowej numeracji, wynikającej z dokonanego podziału, jednakże ww. omyłka organu nie miała wpływu na prawidłowość przeprowadzonego przez organ I instancji postępowania, jak również nie stanowi o takiej wadzie decyzji, która uzasadniałaby wyeliminowanie rozstrzygnięcia z obrotu prawnego. Organ odwoławczy, korzystając z uprawnień reformacyjnych, przyznanych art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, uchylił zawarty w punkcie II zaskarżonej decyzji organu wojewódzkiego zapis, którym wskazano numery działek ewidencyjnych przeznaczonych pod przebudowę urządzeń infrastruktury, orzekając w tym miejscu poprzez ustanowienie zapisu zawierającego prawidłową numerację działek tj. uwzględniającą ich podział. Należy podkreślić, iż mapy podziałowe, stanowiące załącznik do ww. decyzji Wojewody Mazowieckiego, są prawidłowe tzn. zawierają numery działek po dokonanych podziale. Należy zauważyć, iż w przedmiotowym zawiadomieniu oraz

obwieszczeniach organ podał nazwę inwestycji, jak i jej zakres, informując strony o treści art. 49 *kpa*, a także o miejscu i terminie, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

Zatem za całkowicie bezzasadny należy uznać zarzut skarżącego, iż nie mógł on „zająć stanowiska” w związku z „niezrozumiałym zawiadomieniem”, gdyż miał możliwość zapoznania się z zarówno z treścią decyzji, jak i z mapami podziałowymi, obrazującymi podział działek, stanowiącymi integralną część decyzji (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 czerwca 1999 r., sygn. akt IV SA 1757/98).

Za chybiony należy uznać również kolejny zarzut skarżącego, jakoby na podstawie art. 26 *kpa*, do prowadzenia sprawy dotyczącej odszkodowań wyznaczony winien zostać pracownik, który zająłby się sprawą, gdyż, jak twierdzi skarżący, niedopuszczalne jest, aby to właściciel udziałów w gruncie występował do inwestora w kwestiach związanych z odszkodowaniem.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 26 § 1 *kpa*: „*W przypadku wyłączenia pracownika (art. 24) jego bezpośredni przełożony wyznacza innego pracownika do prowadzenia sprawy*”. Natomiast zgodnie z art. 26 § 2 *kpa*: „*W przypadku wyłączenia organu sprawę załatwia:*

- 1) *w okolicznościach przewidzianych w art. 25 § 1 pkt 1 - organ wyższego stopnia nad organem załatwiający sprawę,*
- 2) *w okolicznościach przewidzianych w art. 25 § 1 pkt 2 - organ wyższego stopnia nad organem, w którym osoba wymieniona w tym przepisie zajmuje stanowisko kierownicze.”.*

Zatem stwierdzić należy, iż powołany przez skarżącego art. 26 *kpa* odnosi się do wyznaczenia innego pracownika w przypadku wyłączenia pracownika dotychczas prowadzącego sprawę na podstawie art. 24 *kpa*. W związku z powyższym należy zaznaczyć, iż art. 26 *kpa* nie ma zastosowania w przedmiotowej sprawie, gdyż w prowadzonym przez organ wojewódzki postępowaniu przesłanki wyłączenia pracownika nie zaistniały. Natomiast kwestia procedury odszkodowawczej i odrębności takiego postępowania od postępowania w sprawie wydania decyzji ZRID, została podniesiona na stronie 26 niniejszej decyzji.

W odniesieniu do zarzutu braku odpowiedzi, w ustawowym terminie, na zapytania skarżącego skierowane do wojewody, należy zaznaczyć, iż Wojewoda Mazowiecki zasadnie potraktował pismo skarżącego jako odwołanie. Powyższe wynika z kryteriów, jakimi kieruje się organ podczas kwalifikacji poszczególnych pism. Wskazać należy, iż organ bierze pod uwagę treść pisma a nie jego tytuł (vide: wyrok NSA z dnia 26 listopada 1999 r., sygn. akt IV SA 1512/98, niepubl.). Ponadto z pisma skarżącego z dnia 24 lutego 2012 r. wynikało, iż mimo aprobaty dla przedmiotowej inwestycji wskazuje on braki w przedmiotowej decyzji,

a tym samym niezadowolone z jej kształtu. W związku z powyższym, organ I instancji, na podstawie art. 133 *kpa*, przesłał pismo skarżącego *Ministrowi* przy piśmie z dnia 12 marca 2012 r., znak: WIŚ.II.SMS.7111-D/549/10.

Następnie *Minister*, działając na podstawie art. 64 § 2 *kpa*, pismem z dnia 27 kwietnia 2012 r., znak: BOII-1ab-772-27-663/12 wezwał skarżącego do usunięcia braków formalnych pisma poprzez jego sprecyzowanie.

W piśmie z dnia 14 maja 2012 r. skarżący wskazał na uchybienia jakich, w jego opinii, dopuścił się Wojewoda Mazowiecki w kontrolowanym postępowaniu.

W związku z powyższym, *Minister* potraktował wystosowane przez skarżącego pismo z dnia 14 maja 2012 r. jako odwołanie od decyzji Wojewody Mazowieckiego, odnosząc się do zawartych w nim zarzutów w niniejszej decyzji.

Mając powyższe na uwadze, bezzasadny jest zarzut skarżącego, iż Wojewoda Mazowiecki powinien pociągnąć do „odpowiedzialności dyscyplinarnej” pracownika. Organ I instancji prawidłowo nie pozostawił pisma skarżącego bez rozpatrzenia, ale nadał jego podaniu właściwy bieg, przekazując *Ministrowi* jako organowi właściwemu w sprawie.

Na marginesie zaznaczyć należy, iż wskazany przez skarżącego w odwołaniu art. 30 *kpa* odnosi się do zdolności prawnej i zdolności do czynności prawnych stron, a o odpowiedzialności dyscyplinarnej i porządkowej pracownika stanowi art. 38 *kpa*.

Odnosząc się do kolejnego zarzutu skarżącego tj. błędnego pouczenia, na wstępie wskazać należy, iż skarżący w swoim piśmie zaznacza, iż pouczenie, zamieszczone w zawiadomieniu Wojewody Mazowieckiego z dnia 2 lutego 2012 r., znak: WIŚ.II.SMS.7119-D/549/10, „jest błędne” ze względu na treść art. 112 *kpa*. Nie precyzuje jednak nieprawidłowości, które w jego opinii wystąpiły w pouczeniu przedmiotowego zawiadomienia. W swoim piśmie podkreśla jedynie, iż zaistniałe uchybienia winny być usunięte na podstawie art. 113 *kpa*.

Przepis art. 112 *kpa* stanowi, iż: „*Błędne pouczenie w decyzji co do prawa odwołania albo wniesienia powództwa do sądu powszechnego lub skargi do sądu administracyjnego nie może szkodzić stronie, która zastosowała się do tego pouczenia*”.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 113 § 1 *kpa*: „*Organ administracji publicznej może z urzędu lub na żądanie strony prostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydanych przez ten organ decyzjach*”.

Zatem zważyć należy, iż wyżej zacytowane przepisy prawa odnoszą się do pouczenia o prawie odwołania lub wniesienia skargi do sądu administracyjnego, zamieszczonego w decyzji, co wynika z literalnego brzmienia przepisów art. 112 i 113 *kpa*. W związku

z powyższym, nie znajdują one zastosowania do zawiadomień o wydaniu decyzji. Na marginesie wspomnieć należy, iż w zawiadomieniu indywidualnym, skierowanym do stron, znalazło się prawidłowe pouczenie o prawie wniesienia odwołania do Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, za pośrednictwem Wojewody Mazowieckiego, w terminie 14 dni od dnia skutecznego doręczenia decyzji, wraz z informacją, iż doręczenie uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia jej publicznego ogłoszenia. Nadto, w przedmiotowym zawiadomieniu znalazły się informacje dotyczące możliwości zapoznania się z treścią decyzji Wojewody Mazowieckiego.

Niezależnie od powyższych okoliczności wskazać należy, iż organ I instancji w uzasadnieniu decyzji, na stronach 12 - 13 w punkcie 1.5, dotyczącym ekranów akustycznych, błędnie określił stronę usytuowania ekranów akustycznych, wymienionych kolejno w wierszach od 45 do 53 na stronie 12 oraz od 1 do 3 na stronie 13, wskazując, iż powinny być one umieszczone po stronie lewej.

Natomiast zgodnie z postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 21 marca 2011 r., znak: WOOŚ-II.42.16.2011.DŚ, ekrany akustyczne wymienione kolejno w wierszach od 45 do 53 na stronie 12 oraz od 1 do 3 na stronie 13, winny znajdować się po stronie prawej. W związku z powyższym, *Minister* prostuje ww. błąd poprzez prawidłowe wskazanie strony, po której powinny znajdować się poszczególne ekrany akustyczne tj.:

- ekran na odcinku od km 0+270 do km 0+296 o wys. 4 m, po stronie prawej,
- ekran na odcinku od km 0+302 do km 0+314 o wys. 4 m, po stronie prawej,
- ekran na odcinku od km 0+312 do km 0+355 o wys. 4 m, po stronie prawej,
- ekran na odcinku od km 0+352 do km 0+378 o wys. 6 m, po stronie prawej,
- ekran na odcinku od km 0+382 do km 0+392 o wys. 4 m, po stronie prawej,
- ekran na odcinku od km 0+389 do km 0+728 o wys. 4 m, po stronie prawej,
- ekran na odcinku od km 0+728 do km 0+758 o wys. 4 m, po stronie prawej,
- ekran na odcinku od km 0+969 do km 1+020 o wys. 4 m, po stronie prawej,
- ekran na odcinku od km 1+020 do km 1+224 o wys. 4 m, po stronie prawej,
- ekran na odcinku od km 1+224 do km 1+286 o wys. 4 m, po stronie prawej,
- ekran na odcinku od km 1+281 do km 1+315 o wys. 4 m, po stronie prawej,
- ekran na odcinku od km 1+334 do km 1+430 o wys. 4 m, po stronie prawej.

Mając na względzie powyższe należy stwierdzić, że zarówno wniosek *inwestora*, postępowanie przeprowadzone przez organ pierwszej instancji, jak i zaskarżona decyzja Wojewody Mazowieckiego Nr 3/2012 z dnia 31 stycznia 2012 r., znak: WIŚ.II.SMS.7119-

D/549/10, poza częścią uchyloną niniejszą decyzją, nie naruszają prawa, a zarzuty zawarte w odwołaniach nie zasługują na uwzględnienie i w związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Na decyzję przysługuje prawo złożenia skargi, na podstawie art. 53 § 1 oraz 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270), do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, w terminie 30 dni od jej doręczenia.

Ważności
MINISTERSTWA TRANSPORTU
I GOSPODARSTWA MORSKIEGO
Jakub Lepalczyk
Dyrektor
Departamentu Orzecznictwa II

Otrzymują:

1. Wojewoda Mazowiecki
2. Pan Stanisław Dmuchowski
Zastępca Dyrektora Oddziału
Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Warszawie
Pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad,
3. Pani Celina Zowczak
4. Pan Stanisław Kotowski
5. Pani Małgorzata Pitus
6. Pan Jerzy Pitus
7. Pan Paweł Bartosz Pitus
8. a/a

Do wiadomości:

1. Prezydent Miasta Legionowo
2. Wójt Gminy Wieliszew
3. Wójt Gminy Nieporęt
4. Starosta Legionowski
wykonujący zadanie z zakresu
administracji rządowej
5. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego
6. Sąd Rejonowy w Legionowie, IV Wydział Ksiąg Wieczystych
7. Mazowiecki Urząd Wojewódzki w Warszawie
Wydział Skarbu Państwa i Nieruchomości
Oddział Regulacji Stanów Prawnych

